

Oparbejd en vindende holdning

Ugens vers

"Men I skal hellige Herren Kristus i jeres hjerte og altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har" (1 Pet 3,15).

Introduktion

Jo mere vi studerer Jesu liv, jo mere forundres vi over hans evne til at acceptere og bekræfte mennesker. Selv om han kom med barske irettesættelser af de religiøse ledere på hans tid, tog han med glæde imod dem, som kæmpede med synd, var plaget af skyld og følte sig håbløst fordømt. Hans nåde gjaldt dem. Hans barmhjertighed nåede ud til selv de værste syndere. Hans tilgivelse var langt større end deres synder. Hans kærlighed var uden grænser.

Jesus viste aldrig bare en smule stolthed eller overlegenhed. I hvert eneste menneske så han en person, der var skabt i Guds billede, men som var faldet i synd, og som han var kommet for at frelse. Ingen var faldet så dybt, at hans nåde ikke kunne nå dem. Han viste respekt over for alle, han kom i kontakt med, og behandlede dem med den værdighed, de fortjente. Han nåede mennesker med Guds rige, fordi han troede på dem. Deres liv blev forvandlet i hans nærværelse, fordi han viste så stor omsorg for dem. De blev løftet op til at blive det, han troede, at de kunne være.

I denne uges studium skal vi gå mere i dybden med Jesu holdning til mennesker og finde ud af, hvordan vi kan anvende de samme principper i vores eget liv.

Ugens tekster

- Joh 4,27-30.39-42
- Matt 15,21-28
- 2 Thess 1,1-4
- Rom 15,7
- Ef 4,32
- 1 Pet 3,15

Modtagelighed over for evangeliet

Joh 4,27-30.
39-42

Hvordan ser vi i Jesus samtale med den samaritanske kvinde sandheden om, at alle slags mennesker er åbne over for evangeliet, også når vi mindst venter det?

Samaria var det sidste sted, disciplene forventede at finde nogen, der var modtagelig over for evangeliet. Samaritanerne var i konstant konflikt med jøderne med hensyn til doktriner og tilbedelse. Dette fjendskab var flere hundrede år gammelt. Samaritanerne havde ønsket at deltage i genopbygningen af templet i Jerusalem, men blev nægtet at deltage, fordi de havde blandet mange hedenske skikke ind i deres religion, og havde mange anderledes synspunkter. Det førte til, at samaritanerne havde bygget deres eget tempel på bjerget Garizim. Disciplene ville med glæde gå uden om Samaria, da det var et ufrugtbart område for evangeliets forkyndelse.

Men Jesus så, hvad disciplene ikke så. Der var modtagelige hjerter i Samaria. Johannes' gengivelse af beretningen om kvinden ved brønden begynder med følgende ord: "Så forlod han Judæa og vendte tilbage til Galilæa. Han måtte tage vejen igennem Samaria" (Joh 4,3-4). Jesus "måtte" gå igennem Samaria, fordi Helligånden overbeviste ham om, at der ville være modtagelige hjerter selv i dette usandsynlige område. Når vores øjne salves af Helligånden, ser vi muligheder, hvor andre kun ser vanskeligheder. Vi ser en rig sjæle-høst for Guds rig, hvor andre kun ser øde marker.

ApG 8,4-5.14

Hvad havde Jesu arbejde i Samaria ført til?

Disciplene ville være gået uden om Samaria uden så meget som at give den en mulighed for at høre Guds ords sandhed. Jesus så, hvad de ikke så. Han var klar over, at Helligånden havde skabt en modtagelighed i denne kvindes hjerte. Hendes dramatiske omvendelse påvirkede mange mennesker i hendes by. Vi ser måske ikke altid øjeblikkelige resultater af vores vidnesbyrd og forkyndelse; men når vi sår sæden i modtagelige hjerter, vil det en dag føre til en stor høst til Guds ære.

Til eftertanke

Vi kan aldrig vide, hvilken virkning vores ord og handlinger har på andre, hverken positivt eller negativt. Vi må derfor altid være forsigtige med, hvad vi siger og gør, når vi er sammen med andre.

En holdningsændring

Vores holdning afgør ofte vores mulighed for at påvirke andre. En hård, kritisk og uvenlig holdning vil skubbe mennesker væk fra dig; og selv om du er i stand til at vidne, vil dine ord, hvor sande de end måtte være, have sværere ved at blive godt modtaget.

En positiv holdning og en tro på andre vil derimod drage dem til os. Det vil skabe et venskabsbånd. Jesus understregede dette princip på en god måde, da han sagde: "Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer" (Joh 15,15). Venner accepterer hinanden på trods af deres svagheder og fejl, og deler gerne deres sorger og glæder med hinanden.

Matt 15,21-28
Mark 14,6-9

Disse tekster beskriver to kvinder i meget forskellige situationer. Jesus er tilsyneladende barsk over for den ene og blid over for den anden. Hvilke indikationer finder du i disse tekster på, at Jesus rakte ud med sin frelsende nåde til begge to og opbyggede tillid hos dem?

Kvinden i Matt 15 er kana'anæer. Jesus afviser først med vilje hendes bøn, så hendes tro vil vokse, når hun ikke giver op. Til sidst giver han hende det, hun beder om, og kommer dernæst med en forbløffende udtalelse, som ingen religiøs leder i Judæa ville have kommet med til en fattig kana'anæisk kvinde. Offentligt siger han: "Kvinde, din tro er stor" (Matt 15,28). Han giver hende et af de største komplimenter, nogen religiøs leder kunne give. Forestil dig, hvordan hendes hjerte må være blevet fyldt med glæde og hendes liv forandret.

Kvinden, som salver Jesu fødder med dyr parfume, er jøde, men en kvinde med et dårligt rygte. Hun havde fejlet slemt og ofte syndet; men hun var tilgivet, forvandlet og gjort ny igen. Da andre kritiserede hende, roste Jesus hende, og anerkendte hendes handlinger. Han sagde: "Hvor som helst i hele verden evangeliet prædikes, skal også det, hun har gjort, fortælles til minde om hende" (Mark 14,9).

Til eftertanke

I lyset af de to beretninger, vi har set på, hvad er de vigtigste træk ved en vindende og positiv holdning? Har du brug for at ændre noget ved din holdning, ikke kun i forbindelse med at vidne, men i dit liv generelt?

Forkynd sandheden med kærlighed

Venskab alene vinder ingen for Kristus. Vi kan have mange venner, mennesker, som vi synes om at være sammen med, og som synes om at være sammen med os; men hvis vi aldrig fortæller dem, hvad Jesus betyder for os, og hvordan han har forandret vores liv, betyder vores venskab meget lidt i evighedsperspektiv. Det kan være, vi er sjove at være sammen med; men Gud kalder os til mere end at være sjove at være sammen med. Venskab alene bringer ikke mennesker til Kristus; men en uvenlig holdning kan skubbe mennesker væk fra ham.

Apostlen Paulus minder os om at tale "sandheden tro i kærlighed" (Ef 4,15). Venskabsbånd opbygges, når vi er sammen med andre så meget som muligt, udviser accept og roser dem, når det er passende. Det er vigtigt, at vi gør det til en vane at se efter det gode i andre i modsætning til det dårlige.

2 Thess 1,1-4

Hvilke ting roser Paulus thessalonikerne for?

Der findes mennesker, som tilsyneladende elsker at finde fejl hos andre, måske fordi det får dem til at synes bedre om sig selv.

Paulus havde det modsat. Han så efter det positive i de menigheder, han arbejdede for. Det er rigtigt, at han irettesatte fejl og ikke så igenem fingrene med synd; men hans fokus var at opbygge de menigheder, han havde oprettet. En af de måder, han gjorde det, var ved at fremhæve, hvad de gjorde rigtigt.

Ellen Whites udtalelse om vigtigheden af positive medmenneskelige forhold er bemærkelsesværdig. "Hvis vi ville ydmyge os over for Gud og være høflige og milde og medfølelse over for hinanden, ville der være et hundrede omvendelser til sandheden, hvor der nu kun er én" (*Testimonies for the Church*, 9. bd, s. 189).

Til eftertanke

Tænk over citatet ovenover. Hvad ville det betyde for din menighed, hvis hvert medlem strømede over med venlighed, høflighed, medfølelse og barmhjertighed? Hvordan ville en sådan menighed se ud? Se på dit eget hjerte og spørg dig selv på hvilke områder, du kan forbedres i denne sammenhæng?

Grundlaget for at acceptere andre

Rom 15,7
Ef 4,32

Hvordan vil du beskrive grundlaget for accept? Hvad er det vigtigste ved en accepterende holdning?

I disse to tekster præsenterer Paulus de principper, der ligger til grund for vores accept af hinanden. Hvordan kan vi nægte at tilgive og acceptere hinanden, når Kristus har tilgivet og accepteret hver enkelt af os? Det er netop, fordi Kristus har taget imod os, at vi kan tage imod hinanden, selv om vi har fejl.

Tænk nøje over, hvad det betyder. Tænk over nogle af de ting, du har gjort og måske stadigvæk kæmper med – ting, som du måske er den eneste, der kender til, ting, som du ville blive rædselsslagen over, at andre fandt ud af. I tro er du alligevel accepteret i Kristus, som ved alt om de ting, som andre måske ikke ved. Han ved alt, og tager alligevel imod dig, ikke på grund af din godhed, men på grund af hans.

Hvordan burde din holdning over for andre da være?

For nogle er dette vanskeligt at forstå. Ægte accept betyder, at vi accepterer mennesker, som de er, for alle mennesker er skabt i Guds billede. Kristus døde for os, "mens vi endnu var syndere", og "mens vi endnu var hans fjender, blev vi forliget med Gud". Derfor kan vi tilgive og acceptere andre. Hans kærlighed til os bliver selve grundlaget for vores accept og tilgivelse af andre (Rom 5,6-10).

I venskabsforhold, hvor vi accepterer hinanden, kan det ind imellem være nødvendigt i kærlighed at lægge Skriftens sandheder frem. Som venner bryder vi os så meget om hinanden, at vi deler de livforvandlende evige sandheder med hinanden.

Jesu holdning var ikke: "Gør, som du vil. Det er i orden. Jeg tager alligevel imod dig." Hans holdning var snarere: "Uanset, hvad du har gjort, er jeg villig til at tilgive dig og give dig kraft til at forandres." Når bibelske sandheder præsenteres i ydmyghed og med kærlighed i Kristi ånd, vil hjertes blive vundet og menneskers liv forvandlet.

Hvordan er det muligt at acceptere et menneske uden at acceptere vedkommendes syndige opførsel? Hvordan kan vi både være accepterende og samtidigt ikke godtage eller tolerere åbenlys synd?

Til eftertanke

Sandhed præsenteret i kærlighed

Jesus undlod ikke at præsentere sandhed på grund af kærlighed; for det ville slet ikke have været kærlighed. Kærlighed søger altid den andens bedste. Der er ingen konflikt mellem kærlighed og sandhed. Når sandhed præsenteres ydmygt og venligt, er det et udtryk for kærlighed. Jesus sagde: "Jeg er vejen og sandheden og livet" (Joh 14,6). Jesus er den eneste vej til frelse (ApG 4,12). Hans nåde frelser os, så vi kan kende hans sandhed og følge hans eksempel. Sandhed uden kærlighed fører til en kvælende lovtrældom, som dræber det åndelige liv. Såkaldt "kærlighed" uden sandhed fører til overbærende sentimentalitet uden indhold, og efterlader en person i vildrede på et hav af uvished. Sandhed præsenteret i kærlighed fører til en ægte kristen erfaring, som giver en tydelig retning, hensigt og vished i tilværelsen.

1 Pet 3,15

2 Tim 4,2

Tit 3,4-5

Hvilke udtryk i disse vers forklarer balancen mellem at præsentere Bibelens sandheder og en ydmyg, accepterende holdning?

De nytestamentlige forfattere fremhævede aldrig kærlighed frem for sandhed. De blander smukt kærlighed og sandhed, nåde og lov, barmhjertighed og ærlighed. Peter formaner sine medtroende til at "være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har" (1 Pet 3,15). Du har med andre ord brug for at vide, hvad du tror, hvorfor du tror det, og kunne stå inde for det. Det betyder ikke, at du har svar på alt, eller at du skal kunne overbevise andre om din tro. Det betyder kun, at du "med sagtmødighed og gudsfrøgt" kan forklare og forsvare din tro.

Paulus giver sin unge medarbejder Timotheus følgende råd: "Prædik ordet, stå frem i tide og utide, overbevis, irettesæt, forman, tålmodigt og med stadig undervisning" (2 Tim 4,2). Han minder Titus om, at det er Guds godhed og kærlighed, der frelser dem, som er blevet genfødt i ham (Tit 3,5).

Vi er blevet kaldet til at præsentere sandheden med kærlighed og mildhed. Sammen med ham må vi dele hans budskab til de sidste tider med kærlighed for en døende verden, som er uden Kristus.

Til eftertanke

Hvad ville du svare, og hvorfor, hvis du blev spurgt: "Hvorfor er du kristen?"

Til videre studium

"I Kristus findes hyrdens omsorg, forældrenes kærlighed og den medfølende Frelasers uendelige nåde. Han tilbyder sine velsignelser på den mest tiltalende måde. Det er ikke nok for ham kun at fortælle om disse velsignelser. Han præsenterer dem på den mest attraktive måde for at vække ønsket om at besidde dem. På samme måde skal hans tjenere fortælle, hvor rig på herlighed Guds ubeskrivelige gave er. Kristi forunderlige kærlighed vil smelte hjerter til underkastelse, hvor dette blot at gentage læresætninger intet kan udrette. 'Trøst mit folk, trøst det! siger jeres Gud' Es 40,1. 'Stig op på et højt bjerg, Zions budbringer, råb højt, Jerusalems budbringer, råb uden frygt!

Sig til Judas byer: Her kommer jeres Gud! ... Som hyrden vogter han sin hjord, han samler dem med sin arm; han løfter lammene op i sin favn, han leder moderfårene' Es 40,9-11" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 601).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Det er trist; men nogle mennesker får det bedre, hvis de kan kritisere andre og fremhæve deres fejl. Hvordan kan vi sikre os, at vi ikke falder for, og udviser den samme holdning?
2. Tænk over følgende scene: en ven er netop vendt hjem fra en begravelse, og siger: "Jeg er så glad for, at min tante er i himlen, og ser ned på mig. Det giver mig sådan en god følelse." Hvordan ville du svare, baseret på de principper vi har studeret i denne uge? Uanset, hvor vigtig sandheden om de dødes tilstand er, hvorfor er dette måske ikke det rette tidspunkt at give denne person et bibelstudium om det emne?
3. Drøft følgende udtalelse i lyset af vores vidnesbyrd over for andre: "Selve det at lede efter ondt hos andre, udvikler ondt hos den, der leder. Ved at dvæle ved andres fejl, bliver vi forandret efter det samme billede. Men ved at se på Jesus, tale om hans kærlighed og fuldkomne karakter, forvandles vi efter hans billede. Ved at tænke over det ophøjede ideal, han har givet os, skal vi løftes op til en ren og hellig atmosfære, ja til Guds nærværelse. Når vi forbliver der, vil der udgå et lys fra os, der bestråler alle, som har forbindelse med os" (Ellen White, *Gospel Workers*, s. 479).

